

Prethodna pitanja

1. Je li prilikom ocjene svojstva žaliteljice kao potrošača u smislu članaka 17. i 18. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾ relevantno
 - a. je li žaliteljica u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora i neposredno nakon toga posao grafičke i web dizajnerice koji je navela u postupku obavljala samo kao zaposlena osoba ili barem djelomično i u okviru djelatnosti slobodnog zanimanja i
 - b. u koju je svrhu žaliteljica kupila vozilo, odnosno je li ga kupila samo za vlastite privatne potrebe ili i u vezi sa sadašnjom ili budućom profesionalnom ili gospodarskom djelatnošću ili ciljem?
2. Da li se žaliteljica više ne može pozvati na svojstvo potrošača ako je preprodala osobni automobil u kolovozu 2019. i je li pritom relevantna ostvarena dobit?
3. Treba li smatrati da žaliteljica nema svojstvo potrošača već zato što je potpisala kupoprodajni ugovor koji je unaprijed sastavila druga stranka u žalbenom postupku, u čijem je obrascu kupac označen nazivom „tvrtka” i u kojem su pod manjim naslovom „Posebni sporazumi” navedeni izrazi „poslovanje među poduzećima/nema povrata, nema jamstva/ispоруka tek nakon primitka uplate”, a da žaliteljica to nije osporila i nije istaknula svojstvo potrošača?
4. Mora li žaliteljica prihvatiti da joj se pripiše odgovornost za ponašanje njezina životnog partnera, koji je posredovao u kupoprodaji kao trgovac automobilima, iz čega je druga stranka u žalbenom postupku mogla zaključiti da žaliteljica ima svojstvo poduzetnika?
5. Ako prvostupanjski sud nije mogao utvrditi na kojem temelju pisani kupoprodajni ugovor odstupa od prethodne ponude žaliteljčina životnog partnera u pogledu naziva kupca ni o čemu su u tom kontekstu telefonski razgovarali žaliteljčin životni partner i prodavatelj druge stranke u žalbenom postupku, ide li to prilikom ocjene svojstva potrošača na teret žaliteljice?
6. Je li za žaliteljčino svojstvo potrošača relevantno ako se njezin životni partner nekoliko tjedana nakon preuzimanja vozila telefonski obratio drugoj stranci u žalbenom postupku kako bi se raspitao je li moguće iskazati porez na dodanu vrijednost?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Conseil d'État (Francuska) – Saint-Louis
Sucre/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers
d'Etrepagny**

(Predmet C-183/22)

(2022/C 213/41)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saint-Louis Sucre

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny

Prethodna pitanja

1. Treba li pravilo utvrđeno u članku 153. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) br. 1308/2013 ⁽¹⁾ od 17. prosinca 2013., prema kojem se statutom organizacije proizvođača od njezinih članova zahtijeva da „budu članovi samo jedne organizacije proizvođača za pojedini proizvod gospodarstva”, tumačiti na način da vrijedi isključivo za članove proizvođače?
2. Kako bi se osiguralo poštovanje načela predviđenog člankom 153. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1308/2013, prema kojem proizvođači članovi organizacije proizvođača trebaju na demokratičan način nadzirati svoju organizaciju i njezine odluke:
 - treba li, kako bi se ocijenila neovisnost članova organizacije, uzeti u obzir isključivo okolnost da njihov kapital drži ista fizička ili pravna osoba ili i druge veze, kao što je, za članove koji nisu proizvođači, članstvo u istom udruženju sindikata, ili, za članove proizvođače, obavljanje funkcija na rukovodećim položajima u takvom udruženju;
 - je li dovoljno, kako bi se zaključilo da postoji stvarni nadzor koji članovi proizvođači provode nad organizacijom, da ti članovi imaju većinu glasova ili, s obzirom na podjelu glasova među stvarno neovisnim članovima, treba ispitati omogućuje li udio u glasovima jednog ili više članova koji nisu proizvođači, čak i ako nemaju većinu, da nadziru odluke koje donosi organizacija?

⁽¹⁾ Uredba (EU) Br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013, L 347, str. 671)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Sad Trasporto Locale SpA/Provincia autonoma di Bolzano

(Predmet C-186/22)

(2022/C 213/42)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj/Žalitelj: Sad Trasporto Locale SpA

Tuženik/Druge stranka u žalbenom postupku: Provincia autonoma di Bolzano

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. Uredbe br. 1370/2007/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se primjeni Uredbe br. 1370/2007/EZ protiv nacionalno i prekogranično obavljanje usluga javnog multimodalnog prijevoza putnika u kojem je, s jedne strane, usluga javnog prijevoza jedinstvena za potrebe dodjele i pruža se tramvajem, uspinjačom i žičarom i, s druge strane, prijevoz tračnicama obuhvaća više od 50 % usluge koja je kao cjelina i na jedinstven način dodijeljena pružatelju usluge;
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, ako se smatra da se navedena Uredba br. 1370/2007/EZ primjenjuje i na nacionalno i prekogranično obavljanje usluga javnog multimodalnog prijevoza putnika u kojem je, s jedne strane, usluga javnog prijevoza jedinstvena za potrebe dodjele i pruža se tramvajem, uspinjačom i žičarom i, s druge strane, prijevoz tračnicama obuhvaća više od 50 % usluge koja je kao cjelina i na jedinstven način dodijeljena pružatelju usluge, treba li članak 5. stavke 1. i 2. Uredbe 1370/2007/EZ tumačiti na način da se njima i u pogledu izravne dodjele ugovora o javnim uslugama, koji obuhvaća prijevoz putnika tramvajem, unutarnjem operateru nalaže provjera u pogledu pravnog oblika akta o dodjeli, čime se iz područja primjene navedenog članka 5. stavka 2. isključuju akti koji nemaju oblik ugovora o koncesijama za usluge?